

Perusta Perusta

Nyt se on loppu. Tapahtumien nimittäin. Eduskunta on lähtenyt lomalle, Kalevi Sorsa on palannut Etelä-Amerikasta mökilleen ja Paavo Väyrynen vetäytynyt kypsymään presidentiksi. Ronald Reagan on pannut Nicaraguan ja Suomen hallitus Etelä-Afrikan järjestykseen, Ruotsissa on viimeisetkin lehmät päästetty laitumille. Vielä tänään ja huomenna pelataan Meksikossa potkupalloa, mutta sen jälkeen ei sitäkään.

Mitenkäs sitten suu pannaan, mistä saadaan aikaan luonteva ja ajankohtainen jutustelu, kun kesämökille tupsahtaa valistuneita vieraita?

Ennen vanhaan tällaisten hetkien pelastuksena käytettiin hyvällä menestyksellä Afganistanin sisä- ja ulkopoliittikkaa, mutta enää sekään ei oikein käy, kun Afganistania kalutaan ympäri vuoden.

Tarvitaan siis uusi Afganistan, jotta seuraelämä säilyy vireänä synkimmän sydänsuvenkin ajan. Mikäpä sopisi tuohon tehtävään paremmin kuin Peru. Se on sen verran etäällä Suomesta, että siitä voi turvallisesti olla mitä mieltä tahansa ilman että joku alkaa ainakaan selvin päin hyppiä silmil- le.

Kuitenkin Peru on lähes pohjaton keskustelunaihe suvisiin saunailtoihin, sikäli kuin sääsket antavat rauhan syventyä maailmanpolitiikkaan. Soveliasta on esimerkiksi muistuttaa mieliin, että hitaasti kehittyneessä eteläamerikkalaisessa valtiossa moskiitot ovat sentään pieni pulma varsinaisiin vaikeuksiin verrattuna, joten siltä kannalta katsoen kehittymättömyys on tavallaan onni.

Tuosta onkin hyvä siirtyä huomauttamaan, että peruna alkaa olla jo kukalla, ja tuo hyötykasvi on tietysti kotoisin Perusta, kuten nimikin jo osoittaa. Siellä sitä inkkarit viljelevät Andien rinteillä poimien vain parhaat kultahelmiperunat perunapuista, mutta Suomessa on pakko viljellä hiesulla terästetyillä savimailla, kun meillä ei ole Andeja eikä inkka-reita.

Hupaisana yksityiskohtana kannattaa muistuttaa, kuinka maalaisliittolaiset toivat aikoinaan perunoita perulaisesta Pomerin kaupungista, mutteivät muistaneet ottaa mukaansa käyttöohjetta, vaan söivät siemenkodat ja saivat kamalia vatsanvään- teitä, heh.

Olennaista Perussa kuitenkin on eräs piirre, joka saa tuon pie-

nen maan tuntumaan melkein pä sukulaiskansalta. Perussa nimitäin on Suomesta katsoen maailman kaukaisin sosiaalidemokraattinen hallitus, joka puuhaillee linjakkaasti omien kriisiläkiensä ja lehdistösensuurinsa ja muun mukavan parissa. Sikäläisten demarien vastustajat puolestaan räjäyttelevät junia niin varomattomasti, että jokunen suomalainenkin oli mennä mukana.

Mikäli saunailan keskustelu on pysynyt henkeväenä tänne saakka, on aiheellista ryhtyä puuhaamaan paikkakunnalle ystävyyssseuran "Perusta Perusta Suomi Finlandin" perustamista.

Jos sen sijaan innostus ei näytä tuohon riittävän, koko aiheesta pääsee näppärästi eroon tuhahtamalla, että joka paikkaan se tuo Sorsa ja sosiaalidemokratia ehtiikin, vaikka demari on demari vaikka sen Limassa uittaisi.

Hekottelun laannuttua kaikki yleensä ovatkin jo saaneet tarpeekseen Perusta. Tuossa vaiheessa, kun Sorsa kerran on sattunut puheeksi, on aivan korrek- tia siirtyä puhumaan jo vähemmän tulenaroista aiheista, kuten ydinvoimaloista tai presidentinvaaleista.